

Titel: Udrag fra Journalen NB15

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb15-kom-shoot-nb15-54.pdf> (tilgået 31. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Peter værgede sig ... fjerne ham fra Embedet** : SKs ældre bror, Peter Christian Kierkegaard (1805-88), da. teolog og præst; cand.theol. i 1826, dr.phil. i Göttingen i dec. 1829 og lic.theol. ved Københavns Universitet i jan. 1836; manudcerede til teologisk embedseksamen frem til 1842, da han blev kaldet til sognepræst for Pedersborg og Kindertofte ved Sorø. Han var nært knyttet til Grundtvig (14,10) og et respekteret medlem af kredsen omkring ham, herunder som medlem af Roskilde præstekonvent (58,7). Om hans valg til Landstinget, 57,24. – P.C. Kierkegaard tiltrådte den 27. nov. 1842 sit embede som sognepræst i Pedersborg og Kindertofte, hvor der boede to baptistiske familier; den ene havde et barn, der ikke var blevet døbt inden den ved forordning af 30. maj 1828 fastsatte tid (kun jøder var undtaget fra dåbstvang). Han ville af samvittighedsmæssige grunde ikke gennemtvunge en dåb, og barnets forældre lod sig ikke overtale; forinden var der sket indberetning til den gejstlige øvrighed, og den 8. feb. 1843 ankom en beskikket væрге for at gennemtvunge dåben i overensstemmelse med plakat af 27. dec. 1842 om baptister i Danmark. I feb. 1843 forklarede P.C. Kierkegaard sig over for kancelliet (dvs. det regeringskollegium, gennem hvilket den enevældige konge administrerede kongeriget Danmarks indre anliggender, herunder kirke- og skolevæsenet) og biskop Mynster (61,34). Efter indstilling fra Mynster besluttede kancelliet gennem biskoppen at meddele P.C. Kierkegaard, at han ikke kunne fritages fra hans embedspligt til at døbe det pågældende barn, men at kancelliet intet havde imod, at dåben blev udført af en anden præst. Herefter blev barnet uden P.C. Kierkegaards medvirken tvangsdøbt i Pedersborg Kirke. På tilsvarende vis blev et barn af den anden baptistiske familie døbt i sept. 1843. Den første familie fik endnu et barn i aug. 1844, men nægtede fortsat at indvillige i barnedåb, ligesom P.C. Kierkegaard stadig vægrede sig ved at gennemføre den med tvang. Da en anden præst i dec. skulle gennemtvunge dåben, var moderen rejst bort med barnet. Mynster indberettede sagen til kancelliet, der fulgte hans indstilling; og den 11. feb. 1845 tilskrev det P.C. Kierkegaard, at han inden 14 dage enten skulle frafalde sin vægring ved at døbe baptisternes børn el. søge sin afsked; hvis han ikke gjorde dette, ville kancelliet indstille ham til afskedigelse af kongen. Den 27. feb. erklærede P.C. Kierkegaard over for kancelliet, at han måtte afslå begge alternativer og appellerede i øvrigt til en mildere bedømmelse og indstilling for kongen. Kancelliet tog hele sagen om baptistbørns dåb under overvejelse, men fik først indgivet en flertydig indstilling til kongen den 27. maj 1846; det betød, at P.C. Kierkegaard kunne fortsætte i sit embede. I mellemtiden havde han i juli 1844 meldt sig ind i Roskilde præstekonvent, hvor han nød stor anseelse, og hvor han den 15. okt. 1845 meddelte sin sags forløb; konventet vedtog derpå enstemmigt et ønske om ikke at påtvinge nogen præst at døbe baptistbørn mod forældrenes ønske, jf. *Dansk Kirketidende* (12,25), nr. 12 og 13, den 14. dec. 1845, bd. 1, sp. 193-196. Se også P.C. Kierkegaards teologiske overvejelser »Om baptistfødte Børns Tvangs-Daab« i *Dansk Kirketidende*, nr. 15 og 16, den 28. dec. 1845, bd. 1, sp. 226-263.

I trykt udgave: Bind 23 side 14 linje 31